

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 • tālr. (+371) 67388624 • fakss (+371) 67388634 • e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2010.gada 22.aprīlī

Nr. E03-KREUD-27

Par administratīvā soda un tiesiskā pienākuma uzlikšanu

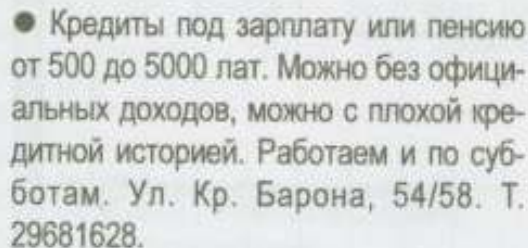
Par Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4.panta otrās daļas 2.punktā noteikto negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktores vietniece Brigita Liepiņa,
nepiedaloties sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Finance Invest Group”
juridiskā adrese: Rudens ielā 3-2, Rīga, LV-1082
vienotās reģistrācijas numurs: 40003986761

izskatīja administratīvo lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), ņemot vērā saņemto patērētāja iesniegumu, pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmo daļu, ir veicis komercprakses, kas tiek īstenota, sniedzot konkrēta satura sludinājumu, izvērtēšanu.

PTAC rīcībā ir informācija, ka SIA „Finance Invest Group” (turpmāk – Sabiedrība) bezmaksas reklāmas avīzē „Rīgas Santīms”, tajā skaitā 2009.gada izdevumos Nr.48 un Nr.49, sadaļā „Nauda” sniedz šādu sludinājumu (turpmāk – Sludinājums):

● Кредиты под зарплату или пенсию от 500 до 5000 лат. Можно без официальных доходов, можно с плохой кредитной историей. Работаем и по субботам. Ул. Кр. Барона, 54/58. Т. 29681628.

2009.gada 16.decembrī PTAC saņēma PTAC Ventspils reģionālās pārvaldes pārsūtītu patērētāja iesniegumu, no kura izriet, ka Sabiedrība neizsniedz patērētājiem kredītus, bet gan piedāvā sniegt maksas konsultācijas par kredītēšanas iespējām bankās, kredītiestādēs vai pie privātajiem investoriem, noslēdzot ar patērētājiem līgumu *Par informācijas pakalpojumu sniegšanu*. No attiecīgā iesnieguma un tam pievienotajiem materiāliem izriet, ka maksa par attiecīgo informācijas sniegšanas pakalpojumu ir Ls 40.00. apmērā.

2010.gada 12.februārī un atkārtoti 2010.gada 5.martā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstules, kurās pieprasīja Sabiedrībai sniegt pierādījumus tam, ka Sabiedrība ir izsniegusi patērētājiem kredītus, iesniedzot starp Sabiedrību un patērētājiem noslēgto līgumu kopijas, tostarp to līgumu kopijas, kas apliecina, ka Sabiedrība ir izsniegusi kredītus gan personām (vismaz 3) ar ienākumiem, gan personām (vismaz 3) bez ienākumiem, gan personām (vismaz 3) ar sliktu kredītvēsturi. Vienlaicīgi PTAC, pamatojoties uz NKAL 15.panta otro daļu, pieprasīja sniegt informāciju par to, ar cik patērētājiem Sabiedrība ir noslēgusi līgumus *Par informācijas pakalpojumu sniegšanu*.

Sabiedrības atbildi, tostarp pieprasīto informāciju un pierādījumus, līdz noteiktajam laikam PTAC nav saņēmis.

2010.gada 30.martā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-07/2596 Par uzaicinājumu uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu un viedokļa sniegšanu, kurā PTAC informēja Sabiedrību par to, ka PTAC ir pieņēmis lēmumu par lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā par negodīgas komercprakses īstenošanu uzsākšanu, un informēja Sabiedrību par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku, vienlaikus uzaicinot Sabiedrības pārstāvi ierasties uz attiecīgās lietas izskatīšanu. Papildus PTAC saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmo daļu aicināja Sabiedrību sniegt viedokli un argumentus administratīvajā lietā.

Līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai Sabiedrības viedokli PTAC nav saņēmis. Uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu Sabiedrības pārstāvis neieradās un Sabiedrība nav lūgusi PTAC atlikt lietas izskatīšanu.

Izvērtējot PTAC rīcībā esošos materiālus un informāciju, PTAC secina:

NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka komercprakse ir *darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam*. Saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktu komercprakses īstenoātājs ir *ražotājs, pakalpojuma sniedzējs vai pārdevējs, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita persona, kas rīkojas ražotāja, pakalpojuma sniedzēja vai pārdevēja vārdā vai uzdevumā*.

No iepriekš minētajām definīcijām izriet, ka informācijas par pakalpojumu (konkrētajā gadījumā par kreditēšanas pakalpojumu) sniegšana, tajā skaitā Sludinājuma sniegšana, ir atzīstama par komercpraksi, jo šāda darbība ir tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu un pakalpojumu sniegšanu patērētājam. Savukārt, ņemot vērā, ka konkrēto informāciju sniedz Sabiedrība, Sabiedrība ir atzīstama par komercprakses īstenoātāju.

NKAL 4.panta pirmā daļa nosaka, ka *negodīga komercprakse ir aizliegta*, un saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 2.punktu *komercprakse ir negodīga, ja tā ir maldinoša*. NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka *komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza, un, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis*.

PTAC paskaidro, ka Sabiedrības īstenoto komercpraksi (kā arī tās ietvaros sniegto informāciju) PTAC vērtē no vidusmēra patērētāja uztveres viedokļa, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un

2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004 (turpmāk – Direktīva), kura ir maksimālās harmonizācijas direktīva un kuras normas ir iekļautas NKAL, un Eiropas Kopienų tiesas (turpmāk – EKT) praksē norādītos vidusmēra patērētāja kritērijus – patērētājs, kurš ir pietiekoši zinošs un labi informēts, kā arī pietiekoši vērīgs un piesardzīgs (skat. Direktīvas preambulas 18.punkts; EKT C-112/99, 52.paragrāfs; C-44/01, 55.paragrāfs; C-356/04, 78.paragrāfs; C-381/05, 23.paragrāfs).

Tāpat arī PTAC norāda, ka saskaņā ar NKAL 7.panta otrās daļas 1.punktu *par patērētāja pieņemtu lēmumu slēgt līgumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmums iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcības*. No konkrētā panta izriet, ka, vērtējot komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām, nav obligāts nosacījums, ka patērētājam līgums ir jānoslēdz. Respektīvi, pietiek vien, ja komercprakses ietekmē patērētājs pieņem lēmumu iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu vai atturēties no šādas rīcības, jo tikai pēc konkrēta lēmuma pieņemšanas patērētājs rīkojas, piemēram, zvana uz pakalpojuma sniedzēja tālruni vai dodas uz pakalpojuma sniedzēja biroju, lai pieteiktu pakalpojumu, un konkrētā patērētāja rīcība jau ir atzīstama par komercprakses sekām, kuru ietvaros var tik ietekmēta arī patērētāja ekonomiskā rīcība.

Minētais PTAC viedoklis izriet arī no Direktīvā noteiktā: saskaņā ar Direktīvas preambulas 11.punktu, *ar šo direktīvu ir sasniedzama augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzība, nosakot vienotu vispārēju aizliegumu tādai negodīgai komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību*. Direktīvas 2.panta e) punkts nosaka, ka, „būtiski kropļot patērētāja saimniecisko rīcību” nozīmē izmantot komercpraksi, lai būtiski mazinātu patērētāja spējas pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, tādējādi liekot patērētājam pieņemt tādus lēmumus par darījuma veikšanu, kādus viņš citādi nebūtu pieņēmis. Savukārt saskaņā ar Direktīvas 2.panta k) punktu „lēmums veikt darījumu” ir **iekurš** patērētāja pieņemts lēmums par to, vai, kā un pēc kādiem noteikumiem veikt pirkumu, vai veikt pilnus vai daļējus maksājumus, paturēt produktu vai no tā atbrīvoties, vai attiecībā uz to izmantot līgumtiesības, neatkarīgi no tā, vai patērētājs nolemj rīkoties vai no rīcības atturēties.

Tāpat arī saskaņā ar Direktīvas preambulas 7.punktu *šī direktīva attiecas uz komercpraksi, kas ir tieši saistīta ar to, kā ietekmēt patērētāju lēmumu veikt ar produktiem saistītus darījumus*, un Direktīvas preambulas 13.punkts paredz, ka „lai sasniegtu Kopienas mērķus, likvidējot šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, dalībvalstīs spēkā esošās atšķirīgās vispārējās klauzulas un tiesību principi jāaizstāj ar jaunām klauzulām un principiem. Tādēļ ar šo direktīvu nosaka vienotu kopēju, vispārēju aizliegumu, kas attiecas uz negodīgu komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību. Lai stiprinātu patērētāju uzticību, vispārējais aizliegums būtu vienādi jāattiecina uz negodīgu komercpraksi, ko veic vai nu ārpus jebkādam tirgotāju un patērētāju līgumsaistībām, vai pēc līguma noslēgšanas un tā izpildes laikā.” Tādējādi PTAC norāda, ka NKAL normas ir attiecināmas arī uz darbībām (vai bezdarbību (noklusējumu)), kuras Sabiedrība realizē, lai piesaistītu patērētāju (lai viņš dotos uz Sabiedrības biroju) vēl pirms patērētājs ir noslēdzis konkrētu (arī rakstveida) darījumu un uzņēmies noteiktas (arī finansiālas) saistības.

Iepriekš minētais Direktīvas interpretācijas pareizums izriet arī no Eiropas Komisijas publicētajām Negodīgas komercprakses direktīvas vadlīnijām (skatīt, http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/Guidance_UCP_Directive_en.pdf).

Izvērtējot lietā esošos materiālus, PTAC ieskatā Sabiedrība ir pārkāpusi NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, īstenojot NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punktā un 4.panta otrās daļas 2.punktā noteikto maldinošo/negodīgo komercpraksi.

Sabiedrība Sludinājumā sniedz informāciju, ka tā izsniedz patērētājiem kredītus no Ls 500.00 līdz Ls 5000.00, arī tādā gadījumā, ja patērētājam ir slikta kredīta vēsture un

nav oficiālu ienākumu. Savukārt no PTAC saņemtā patērētāja iesnieguma izriet, ka, atsaucoties uz Sludinājumu un ierodoties norādītajā adresē, patērētājam nav bijis iespējams saņemt aizdevumu/kredītu, bet bija iespēja noslēgt līgumu *Par informācijas pakalpojumu sniegšanu*, kura ietvaros Sabiedrība sniedz patērētājam informāciju par kredītēšanas iespējām. Par konkrēto pakalpojumu patērētājam bija jāsamaksā Ls 40,00.

NKAL 15.panta trešā daļa nosaka, ka, *ja komercprakses īstenotājs nesniedz saskaņā ar šā panta otro daļu pieprasīto informāciju vai sniedz to nepilnīgi, Uzraudzības iestāde ir tiesīga uzskatīt, ka komercpraksē izmantotā informācija ir neprecīza vai nepatiesa.*

Nemot vērā iepriekš minēto, kā arī to, ka Sabiedrība nav iesniegusi pierādījumus tam, ka tā izsniedz patērētājiem kredītus, PTAC secina, ka Sabiedrība Sludinājumā sniedz nepatiesu informāciju par to, ka Sabiedrība izsniedz patērētājiem kredītus līdz Ls 5000.00, neatkarīgi no patērētāja ienākumiem un viņa iepriekšējām (iespējams, nenokārtotām) kredītsaistībām, tādējādi īstenojot NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto negodīgo komercpraksi. PTAC ieskatā Sludinājumā sniegtās informācijas ietekmē vidusmēra patērētājs varētu pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu (piemēram, par došanos pie Sabiedrības Sludinājumā norādītajā adresē, lai pieteiktos kredītam), kādu viņš nepieņemtu, ja Sludinājumā nebūtu nepatiesi apgalvots, ka Sabiedrība izsniedz kredītus, bet gan tiktu norādīts, ka Sabiedrība sniedz konsultācijas par kredīta saņemšanas iespējām.

NKAL 15.panta astotā daļa nosaka: *Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu publicēt attiecīgajai komercprakti atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā.* Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.¹³ panta trešo daļu par negodīgas komercprakses īstenošanu juridiskām personām uzliekams naudas sods līdz desmit tūkstoš latiem.

Izvērtējot lietderības apsvērumus, PTAC uzskata, ka Sabiedrībai nav lietderīgi uzlikt kādu no NKAL 15.panta astotajā daļā 1., 3. un 4.punktā paredzētajiem tiesiskajiem pienākumiem. Nemot vērā, ka Sludinājuma, kura ietekmē patērētājs var pieņemt uz nepatiesas informācijas balstītu, iespējams, sev nelabvēlīgu lēmumu, turpmāka izplatīšana nav pieļaujama, PTAC uzskata, ka ir lietderīgi Sabiedrībai saskaņā ar NKAL 15.panta astotās daļas 2.punktā noteikto **uzlikt tiesisku pienākumu izbeigt negodīgu komercpraksi**, pārtraucot Sludinājuma un nepatiesas informācijas par Sabiedrības piedāvāto pakalpojumu sniegšanu, jo ar negodīgas komercprakses izbeigšanu tiks nodrošināta patērētāju tiesību un ekonomisko interešu aizsardzība, kas kā likuma mērķis ir noteikts NKAL 2.pantā. Nemot vērā, ka komercprakses negatīvā ietekme jau ir neatgriezeniski notikusi un ņemot vērā LAPK 9.panta pirmo daļu, proti, ka Sabiedrība ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, PTAC uzskata, ka, pamatojoties uz NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktu, Sabiedrībai **piemērojams ietekmēšanas līdzeklis par administratīvo pārkāpumu.**

PTAC uzskata, ka ar administratīvā soda palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī LAPK 1.panta pirmā daļa nosaka, ka *administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums*

ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu un pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā, un juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, ka soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu citas personas.¹ Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un lietā nepastāv apstākļi, kas ir pamats lietvedības izbeigšanai (LAPK 239.pants), kā arī nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtotāšanās, nepieciešams Sabiedrībai piemērot administratīvo sodu.

Kā jau iepriekš konstatēts, Sabiedrība ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, tādējādi pārkāpjot NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, un līdz ar to Sabiedrība tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvais sods ir paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi.*

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.* Saskaņā ar LAPK 166.¹³ panta trešo daļu *par negodīgu komercpraksi - uzliek naudas sodu juridiskajām personām - līdz desmit tūkstoš latiem.*

Saskaņā ar LAPK 32.panta otrās daļas noteikumiem, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Iestāde pārkāpēju ir tiesīga atbrīvot no administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 21.panta pirmās daļas noteikumiem tikai tādā gadījumā, ja izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs. Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka Sabiedrība ir pieļāvusi normatīvajiem aktiem neatbilstošas, proti, maldinošas komercprakses īstenošanu, kas nav uzskatāms par maznozīmīgu pārkāpumu.

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā Administratīvā procesa likuma 5., 13.pantu un 66.panta pirmajā daļā minētos tiesību principus un lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā tirgus dalībnieka rīcību un tam uzliekamo ierobežojumu, kā arī patērētāju (visas sabiedrības) tiesiskās intereses, t.sk., tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu komercpraksi, un šo interešu aizskārumu, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtotāšanās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 33.pantu mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, un nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 34.pantu pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, kā arī ņemot vērā komercprakses īstenošanas veidu, izdarītā pārkāpuma raksturu, to patērētāju loku, kuru tiesiskās un ekonomiskās intereses, iespējams, ir skartas, maksu, kādu Sabiedrība saņēma no patērētājiem par

¹ Māris Baltāis. Iestādes rīcības brīvība un lietderības apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.

informācijas pakalpojuma sniegšanu, iespējamo patērētāju interešu aizskārumu, tostarp, iespējamās tūlītējos patērētājam radītos zaudējumus, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu neesamību, PTAC uzskata, ka par negodīgas komercprakses īstenošanu Sabiedrībai ir uzliekams naudas sods Ls 2000.00 apmērā, kas ir uzskatāms par samērīgu naudas sodu, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma – negodīgas komercprakses īstenošana – raksturu un tās īstenošanas veidu.

Izvērtējot lietas materiālus un lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz LAPK 14.¹ pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 166.¹³ panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 260.panta trešo daļu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 5.pantu, 6.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, NKAL 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.panta pirmo daļu, 4.panta otro daļu, 7.panta otro daļu, 9.panta pirmo daļu, 14.panta pirmo daļu, 15.panta trešo daļu un 15.panta astotās daļas 2. un 5.punktu,

n o l e m t s:

uzlikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Finance Invest Group”
juridiskā adrese: Rudens ielā 3-2, Rīga, LV-1082
vienotās reģistrācijas numurs: 40003986761
naudas sodu Ls 2000.00 (divi tūkstoši) apmērā

uzdot sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Finance Invest Group”
juridiskā adrese: Rudens ielā 3-2, Rīga, LV-1082
vienotās reģistrācijas numurs: 40003986761,
par tiesisku pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, pārtraucot Sludinājuma un nepatiesas informācijas par Sabiedrības piedāvāto pakalpojumu sniegšanu.

Pieņemto lēmumu SIA „Finance Invest Group” ir tiesības pārsūdzēt likumā paredzētajā kārtībā. Saskaņā ar NKAL 16.pantu uzraudzības iestādes lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stājas spēkā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase Reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase BIC kods TREL LV22
Konts (IBAN)	LV12TREL1060121019400
Maksājuma mērķis:	Lēmums Nr. E03-KREUD-27
Pieņemšanas datums:	2010.gada 22.aprīlis

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmuma noraksts.

Direktores vietniece

(paraksts)

B.Liepiņa

IZRAKSTS PAREIZS